

(Mottaget fredag 22 december)

Hej igen Allihop,

Sedan sist har det mätts och räknats och mätts.
Dvs. för min del har det varit relativt lugnt.

För två dagar sedan gick vi genom sönderbruten is i några timmar, men sedan dess har det inte varit så mycket havsis. Igår och idag har vi istället då och då åkt igenom stora fält med ännu större isberg. Det är ganska tufft att sitta på Odens brygga eller stå på bryggtaget och titta upp på isbergen som passerar.
Då är de ganska stora, och om man sedan funderar på hur de skulle se ut om man plockade upp dem ur havet...

Det har dock varit ganska dålig sikt, isbergen kommer glidande ur dimman och försvinner ganska snabbt ut i den igen. I morse så var det slalom mellan bergen som gällde. Och vissa "portar" var ganska smala. Det var dock en ganska intressant känsla att igenom fönstren inte se någonting mer än dimma, snö och vatten, och samtidigt se hur radarn var fullplottrad av orangea "blippar". Vi har en ny radar med oss på prov och den larmade för att den inte kunde följa så många mål som låg på kollisionskurs med oss...

För tre eller fyra eller fem dagar sedan så bytte vi tid. Vi ställde om klockan sexton timmar framåt. Så när klockan var fyra på morgonen vart den åtta på kvällen. Vilket innebar att när man i vanlig tid gick upp för att äta frukost så var klockan redan halvtolv på natten och man gick och la sig direkt efter frukost. Detta har fått till följd att man inte har en aning om vad klockan är och jag är fortfarande inte överens med hur det känns och vad man skall göra. Vi ligger nu tolv timmar före svensk tid så det är enkelt så när jag skriver detta är klockan här 19:30 och hemma 7:30, enkelt faktiskt. Fördelen med att ändra så mycket på tiden är att vi slipper ändra mer. Vi ligger nu på samma tid som McMurdo och Nya Zeeland.

Det som spår på känslan av att inte veta vad klockan är, är naturligtvis midnattssolen. Eftersom det är molnigt så är det halvdager hela tiden och natten infaller när man drar ner rullgardinen i hytten. Dock är det lite jobbigt att gå upp i rätt tid. Häromdagen vaknade jag, tittade på den interna trådlösa telefonen jag har (som går svensk tid) konstaterade att den var 17:30 dvs halv åtta på morgonen, slet lite småsur på mig kläderna och rusade ner för att äta frukost, Varför hade inte väckarklockan ringt?, för att komma ner och upptäcka att klockan ju är halv sex och inte halv åtta (det är svårt att dra av tolv när man precis har vaknat och känner att man har försovit sig.)...

Annars har det faktiskt inte hänt så mycket. Dagarna är ganska lika och faktiskt lite tråkiga när inget händer.

Vatten, dimma, lite vågor, mycket vind men inte väldigt mycket, inget roligt att gå ut och göra egentligen.

Dagen består av att gå upp, skicka epost, äta frukost, gå runt och kolla att allt fungerar, äta lunch, skicka epost, sova middag, fika, gå runt och kolla att allt fungerar, äta middag, skicka epost.

Sedan har jag fotograferat isberg, men efter en stor mängd av dessa blir man ganska trött på att fotografera dem.

Detta med att skicka epost är en följetong, Vi samlar all utgående epost och skickar den minst tre gånger om dagen via ett satellitsystem som heter Iridium. Det är det enda satellittelefonsystem som täcker hela jorden. De flesta andra (finns ett tio-tal) täcker antingen bara en del av jorden eller också täcker de bara upp och ner till ca 70-80 grader syd / nord beroende på att de använder geostationära satelliter (som ligger över ekvatorn) som helt enkelt hamnar "under vattnet" när man kommer för långt söder / norrut. Iridium är ett system som från början var designat för tal. Detta innebär att datahastigheten är låg ca 240 tecken/sekund. Det bygger dessutom på lågtflygande satelliter som snurrar fort runt jorden. Jag har för mig att de är 68 eller 66 stycken men jag kan komma ihåg fel. De tar sig från horisont till horisont på ca 20 minuter vilket gör att alla samtal längre än så måste byta satellit. (I praktiken så blir det oftare pga. att

man inte ser hela himlen samt att man inte tar den satellit som ligger vid horisonten utan någon som står högre). Detta gör att samtal ofta bryts. Datasamtal är ännu känsligare än talsamtal för att brytas. Det innebär att att skicka mail kan ta några timmar om det är många som skall iväg och det är dåliga förhållanden. Och jag får då under denna period ringa om och ringa om och ringa om för att mailen skall gå iväg, några i taget.

Just nu ser jag ett isberg snett framför oss på en två kilometers avstånd som ser ut att vara en femhundra meter långt och kanske femtio meter högt hur brett ser jag inte ännu... Men det måste vara några ton vatten minst sagt.

Det är helt plant ovanpå och har branta kanter, till skillnad från det betydligt mindre berget till höger om oss som har vält och består av en ganska bra skidbacke som i och för sig slutar i ett tiometershopp ner i havet. Isbergen är extremt vit/blåa med en blå nyans under vattnet som ser ut som ett tropiskt rent vatten. (eller som djupa delen av en klorerad simbassäng). Om jag lyfter blicken från datorn så ser jag ca 30 isberg runt horisonten, sikten är bra just nu men det är molnigt och grått. (Jag sitter på bryggan och skriver detta).

Vi är nu på 68 grader Syd / 138 grader Väst. Om man tittar i sjökortet över den kust vi passerar långt utanför så finns det symboler för sommarbebodda baser samt gamla stängda baser i symbolförklaringen, men det finns inte en enda av någotdera sorten på kartan. Detta område vi har passerat över måste vara ett av de mer obebodda som finns. Sedan vi lämnade Kap Horn har vi inte sett ett enda fartyg varken i verkligheten på radarn eller på AIS-transpondern. Alltså väldigt tomt.

Vad gäller djurlivet så har det varit nästan bara fåglar, och bara de fåglar som flyger, nästan, det gick att se tre pingviner ganska långt bort på ett isflak för tre dagar sedan, men då var jag inte på bryggan så dem har jag bara sett på bild.

Jag var dock väldigt nära en säl för tre dagar sedan när vi passerade ett område med mycket bruten havsis, jag hade varit ute på däck i nästan två timmar och funderade på att gå in. Det är kallt och blåsig ute, men de overaller vi har är väldigt bra. Då kom en säl på ett isflak väldigt nära fartyget på den sida där jag stod och jag fick en tjugofem bilder på den på väldigt nära håll, den vart också väldigt sur på oss då fören puttade lite på det isflak den låg på och den fräste argt. Klart värt två timmar ute. Sedan dess har det varit nästan tomt på djur, men det har varit nästan tomt på havsis så de kommer väl när isen kommer.

Sist men inte minst God Jul och Gott Nytt År...

Nu skall jag försöka få iväg detta mail till er så ni får det imorgon.

/Axel Meiton

P.S

Det går bra att svara på denna adress (axel.meiton@oden.polar.se) men helst inga bifogade filer, och inga bilder. För de som vet vad det innebär så sitter jag med en koppling som tar ca 200tecken per sekund. Men maila gärna text. Jag skickar och tar emot epost ca tre gånger om dagen.

P.P.S

Jag skrev denna text lite i oordning, men den är förhoppningsvis läsbar ialla fall.

P.P.P.S

Om ni vill läsa mer om själva expeditionen så finns det under www.polar.se, välj expeditioner och vidare till "Oden Southern Ocean", finns även info under sjöfartsverket. www.sjofartsverket.se

D.s

Av någon anledning blir länken till Axels e-post felaktig vid omvandling till pdf. Skriv av den i stället för att använda den!